ЗМІСТ

Головне управління розвідки Міністерства оборони України. Історія, сучасний стан, основні нормативні акти, коментарі і роз’яснення

Подивитись анотацію та купити на **jurkniga.ua**

Анотація

Пропонована збірка містить історичну довідку щодо утворення ГУР МО України, а також матеріали про розвиток та сучасний стан Управління; правову базу діяльності і коментарі з роз'ясненнями основних моментів правового регулювання.

Також визначається місце ГУР МО України серед інших розвідувальних органів, перспективи розвитку, практична діяльність під час воєнних дій.

Видання розраховане на широкий загал зацікавлених читачів; військовозобов'язаних та військовослужбовців; працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, практикуючих правників; здобувачів юридичної освіти та їх викладачів.

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВІДКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН, ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ, КОМЕНТАРІ І РОЗ'ЯСНЕННЯ

Видавничий дім
«ПРОФЕСІОНАЛ»
Київ – 2022

УДК 355.40(477)
Г 61

Укладачі:

Бортняк Валерій Анатолійович — кандидат юридичних наук, доцент, ректор Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського;

Дрозд Олексій Юрійович — доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, начальник відділу Національної академії внутрішніх справ України;

Журавльов Дмитро Володимирович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, заступник керівника Департаменту з питань громадянства, помилування, державних нагород — керівник управління з питань помилування Офісу Президента України;

Копотун Ігор Миколайович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням Донецького державного університету внутрішніх справ;

Коропатнік Ігор Михайлович — доктор юридичних наук, професор, начальник кафедри правового забезпечення Військового інституту Національного університету імені Тараса Шевченка полковник юстиції;

Пєтков Валерій Петрович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням Донецького державного університету внутрішніх справ;

Пєтков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського;

Седих Юрій Іванович — доктор філософії, Посол Миру;

Шарашенідзе Анзор Ілліч — доктор філософії, професор ректор Тбіліський університет імені Давида Агмашенебелі.

Г 61 **Головне управління розвідки Міністерства оборони України. Історія, сучасний стан, основні нормативні акти, коментарі і роз'яснення.** Київ. ВД «Професіонал», 2022. 502 с.

ISBN 978-611-01-2734-9

Пропонована збірка містить історичну довідку щодо утворення ГУР МО України, а також матеріали про розвиток та сучасний стан Управління; правову базу діяльності і коментарі з роз'ясненнями основних моментів правового регулювання.

Також визначається місце ГУР МО України серед інших розвідувальних органів, перспективи розвитку, практична діяльність під час воєнних дій.

Видання розраховане на широкий загал зацікавлених читачів; військовозобов'язаних та військовослужбовців; працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, практикуючих правників; здобувачів юридичної освіти та їх викладачів.

ISBN 978-611-01-2734-9

© Видавничий дім «Професіонал», 2022.

ВСТУП

Головне управління розвідки Міністерства оборони – орган воєнної розвідки. Головна мета установи – здобуття та аналіз інформації про військовий потенціал інших країн та загрози військового характеру. За оцінками експертів ГУР МО входить до десятки найефективніших розвідок світу. Слабкою стороною ГУР є застаріла технічна база та низький рівень соціального забезпечення співробітників.

ГУР МО хоч і входить до складу Міністерства оборони, проте фінансується окремим рядком у державному бюджеті і підпорядковане безпосередньо Президенту України.

Співробітники ГУР МО діють в інших країнах світу зазвичай під видом аташе дипломатичних представництв.

Згідно із Законом України «Про розвідувальні органи України» Головне управління розвідки Міністерства оборони України здійснює розвідувальну діяльність у воєнній, воєнно-політичній, воєнно-технічній, воєнно-економічній, інформаційній, екологічній сферах.

Також за Законом України «Про розвідувальні органи України» та Указом Президента України інформаційні та інформаційно-аналітичні матеріали Головного управління розвідки Міністерства оборони України надаються Президенту України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністру України, Міністру оборони України, начальнику Генерального штабу – Головнокомандувачу Збройних Сил України та іншим визначеним споживачам.

На розвідувальний орган Міністерства оборони України покладаються такі завдання:

– добування, аналітична обробка та надання визначеним Законом України "Про розвідувальні органи України" органам державної влади розвідувальної інформації;

– здійснення спеціальних заходів, спрямованих на підтримку національних інтересів і державної політики України в економічній, політичній, воєнній, військово-технічній, екологічній та інформаційній сферах, зміцнення обороноздатності, економічного і науково-технічного розвитку, захисту та охорони державного кордону;

– участь у боротьбі з тероризмом, міжнародною організованою злочинністю, незаконним обігом наркотичних засобів, незаконною торгівлею зброєю і технологією її виготовлення, незаконною міграцією у порядку, визначеному законом;

– вжиття заходів протидії зовнішнім загрозам національній безпеці України, життю, здоров'ю її громадян та об'єктам державної власності за межами України.

Ця збірка пропонує історичну довідку щодо утворення ГУР МО України, а також матеріали про розвиток та сучасний стан Служби; правову базу її діяльності і коментарі з роз'ясненнями основних моментів правового регулювання.

Видання розраховане на широкий загал зацікавлених читачів; військовозобов'язаних та військовослужбовців; працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, практикуючих правників; здобувачів юридичної освіти та їх викладачів.

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВІДКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Після розпаду Радянського Союзу і відновлення у серпні 1991 року незалежності України вище керівництво, розуміючи важливість створення військової організації молодої держави, першочерговим вважало необхідність формування самодостатньої системи воєнної розвідки. Так, з метою захисту територіальної цілісності та суверенітету країни, паралельно із становленням Збройних Сил України розпочалось створення системи воєнної розвідки Збройних Сил України.

В організаційне ядро, що відпрацьовувало необхідні розпорядчі документи та формувало засади існування воєнної розвідки України, увійшли офіцери, які проходили службу в системі розвідки радянських угруповань військ на території України, та офіцери, які повернулись на Батьківщину з різних куточків колишнього Радянського Союзу.

Нова структура воєнної розвідки Української держави фактично створювалася на основі комплекту сил і засобів розвідки Київського, Одеського, Прикарпатського військових округів, армії протиповітряної оборони, 17 повітряної армії, частково Чорноморського флоту та з'єднань і частин центрального підпорядкування.

Ця структура, незважаючи на відсутність усієї необхідної інфраструктури на початковому етапі будівництва ЗС України, дала можливість забезпечити існування прототипу системи воєнної розвідки та її інформаційної складової, проте вона ще не могла вирішувати увесь комплекс завдань, притаманних системі воєнної розвідки держави.

У зв'язку з цим було прийнято рішення щодо формування декількох додаткових розвідувальних структур та органів (більшість з них мали у своєму складі інформаційні підрозділи).

Так, у лютому 1992 року почалося формування управління розвідки Головного штабу Збройних Сил України.

На той час фрагменти системи воєнної розвідки видів ЗС функціонували відокремлено, не було єдиної системи управління і зв'язку, що унеможливлювало здійснення оперативного керівництва силами та засобами, які залучалися до бойового чергування й

виконання розвідувальних завдань мирного часу, а також організації цілеспрямованого добування та обробки розвідувальної інформації. Крім того, була відсутня єдина система оперативної та бойової підготовки, підбору та розстановки кадрів, матеріально-технічного забезпечення, дезорганізована робота навчальних закладів і науково-дослідних установ.

З формуванням управління розвідки Головного штабу Збройних Сил України головні зусилля були зосереджені на об'єднанні під єдиним керівництвом структур розвідки видів ЗС України, налагодженні системи розвідки мирного часу. Значних зусиль доклав особовий склад Управління й до розробки керівних та бойових документів, яких на той час у ЗС України не було.

Подальші кроки вимагали вирішення проблем розгортання структур воєнної стратегічної розвідки. У зв'язку з цим, згідно з Указом Президента України від 7 вересня 1992 року, було прийнято рішення щодо формування Управління воєнної стратегічної розвідки Міністерства оборони України.

Таким чином, питаннями організації та ведення розвідки в складі ЗС України стали відати два органи управління розвідкою. Зрозуміло, що практично неможливо двом структурам різного рівня підпорядкування (Міністру оборони і начальнику Головного штабу) приймати, не дублюючи один одного, узгоджені рішення стосовно принципів формування та складу різноманітних комплектів розвідки, керівництва їх діяльністю, визначення обсягу і змісту завдань розвідки, розробки документів тощо.

Усе це породжувало значні перешкоди на шляху створення сучасної, ефективно діючої системи воєнної розвідки. Тому представниками обох управлінь були підготовлені обґрунтовані пропозиції щодо необхідності створення єдиного центрального органу управління системою воєнної розвідки України.

6 липня 1993 року згідно з Указом Президента України на базі управління розвідки Головного штабу Збройних Сил України та Управління воєнної стратегічної розвідки Міністерства оборони України розпочалось формування Головного управління військової розвідки Міністерства оборони України.

14 квітня 1994 року Указом Президента України Головне управління військової розвідки Міністерства оборони України було перейменовано в Головне управління розвідки Міністерства оборони

України (ГУР МО України). З цього часу почала розвиватись комплексна, ефективна та багаторівнева система воєнної розвідки Збройних Сил України.

22 березня 2001 року Верховною Радою України ухвалено Закон «Про розвідувальні органи України» – Головне управління розвідки Міністерства оборони України одержало статус спеціального органу державної влади.

У зв'язку з постійною появою нових загроз національним інтересам України, переорієнтацією зовнішньополітичних пріоритетів країн світу, керівництво ГУР МО підвищену увагу приділяє питанням підтримання належного рівня і процесу удосконалення професійної підготовки співробітників та організації інфраструктури. Безперервно опрацьовуються нові напрями діяльності, активно налагоджується міжнародне співробітництво, а також постійно береться безпосередня участь у розробці проектів і прийнятті нових законодавчих документів України.

Завдяки наполегливій роботі керівництва та особового складу, ГУР МО України – це добре організована структура, яка успішно функціонує та має високий авторитет у державі.

Указ Президента України від 7 вересня 1992 року № 462/92 щодо формування Управління воєнної стратегічної розвідки Міністерства оборони України

Указ
Президента України

від 7 вересня 1992 року N 462/92

(Указ втратив чинність на підставі Указу Президента N 243/93 від 06.07.93)

(Текст не для друку)

Указ Президента України від 6 липня 1993 року № 243/93 щодо формування на базі управління розвідки Головного штабу Збройних Сил України та Управління військової стратегічної розвідки Міністерства оборони України Головного управління військової розвідки Міністерства оборони України.

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

від 6 липня 1993 року N 243/93

{Знято позначку "Опублікуванню не підлягає" та надано гриф обмеження доступу "Для службового користування" Указом Президента N 293/2015 від 28.05.2015}

(Для службового користування)

(Втрачає чинність Указ Президента N 462/92 від 07.09.92)

Указ Президента України від 14 квітня 1994 року № 164/94 про перейменування Головного управління військової розвідки Міністерства оборони України в Головне управління розвідки Міністерства оборони України.

Указ
Президента України

{Позначку "Опублікуванню не підлягає" знято Указом Президента України № 293/2015 від 28.05.2015}

Про Головне управління військової розвідки Міністерства оборони України

Перейменувати Головне управління військової розвідки Міністерства оборони України в Головне управління розвідки Міністерства оборони України.

Президент України **Л.КРАВЧУК**
м. Київ
14 квітня 1994 року
№ 164/94

Указ Президента України
від 7 вересня 2022 року № 164/94
про встановлення Дня воєнної розвідки України

Указ
Президента України
Про День воєнної розвідки України

Ураховуючи значний внесок воєнної розвідки України у справу забезпечення захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз, зміцнення обороноздатності держави, з метою підтримання високого авторитету воєнної розвідки, вшанування звитяг воєнних розвідників **п о с т а н о в л я ю :**

1. Установити в Україні День воєнної розвідки України, який відзначати щороку 7 вересня.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України **В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ**

м. Київ
7 вересня 2022 року
№ 629/2022

ЗАКОН УКРАЇНИ

{Закон втратив чинність на підставі Закону № 912-IX від 17.09.2020}

Про розвідувальні органи України

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 19, ст.94)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами № 2505-IV від 25.03.2005, ВВР, 2005, № 17, № 18-19, ст.267 № 3200-IV від 15.12.2005, ВВР, 2006, № 14, ст.116 № 328-V від 03.11.2006, ВВР, 2006, № 51, ст.519 № 489-V від 19.12.2006, ВВР, 2007, № 7-8, ст.66 № 107-VI від 28.12.2007, ВВР, 2008, № 5-6, № 7-8, ст.78 – зміни діють по 31 грудня 2008 року}

{Додатково див. Рішення Конституційного Суду № 10-рп/2008 від 22.05.2008}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами № 309-VI від 03.06.2008, ВВР, 2008, № 27-28, ст.253 № 2526-VI від 21.09.2010, ВВР, 2011, № 4, ст.27 № 5040-VI від 04.07.2012, ВВР, 2013, № 25, ст.246 № 267-VIII від 19.03.2015, ВВР, 2015, № 22, ст.151 № 901-VIII від 23.12.2015, ВВР, 2016, № 4, ст.44 № 1437-VIII від 07.07.2016, ВВР, 2016, № 33, ст.564 № 2163-VIII від 05.10.2017, ВВР, 2017, № 45, ст.403}

Цей Закон визначає правові основи організації і діяльності державних органів, які здійснюють розвідувальну діяльність з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз, порядок контролю і нагляду за їх діяльністю, а також встановлює правовий статус співробітників цих органів, їх соціальні гарантії.

{Преамбула із змінами, внесеними згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни

Наведені в цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

розвідувальна діяльність – діяльність, яка здійснюється спеціальними засобами і методами з метою забезпечення визначених законом органів державної влади розвідувальною інформацією, сприяння реалізації та захисту національних інтересів, протидії за межами України, у тому числі у кіберпросторі, зовнішнім загрозам національній безпеці України;

{Абзац другий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2163-VIII від 05.10.2017}

розвідувальна інформація – усні та зафіксовані на матеріальних носіях (у тому числі у зразках виробів і речовин) відомості, які неможливо отримати офіційним шляхом, про реальні та потенційні можливості, плани, наміри і дії іноземних держав, організацій та окремих осіб, що загрожують національним інтересам України, а також про події і обставини, що стосуються національної безпеки і оборони;

розвідувальні органи України – спеціально уповноважені законом органи на здійснення розвідувальної діяльності. Розвідувальний орган України може функціонувати як самостійний державний орган, так і у складі центрального органу виконавчої влади;

спеціальна розвідка – комплекс заходів і дій для добування, опрацювання і доведення розвідувальної інформації в інтересах підготовки та ведення (підтримки) операцій, бойових і спеціальних дій з використанням визначених способів добування відомостей, у тому числі встановлення конфіденційного співробітництва з особами за добровільною згодою.

{Статтю 1 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом № 1437-VIII від 07.07.2016}

{Стаття 1 в редакції Закону № 3200-IV від 15.12.2005}

Стаття 2. Правова основа діяльності розвідувальних органів України

Правову основу діяльності розвідувальних органів України становлять Конституція України, цей та інші закони України, а також прийняті відповідно до них інші нормативно-правові акти.

Стаття 3. Принципи діяльності розвідувальних органів України

Діяльність розвідувальних органів України здійснюється на основі:

законності;

поваги і дотримання прав та свобод людини і громадянина;

безперервності;

поєднання в межах, визначених законом, гласних та негласних методів і засобів;

розмежування сфер діяльності розвідувальних органів, взаємодії і координації їх діяльності;

незалежності і оперативності у поданні розвідувальної інформації;

позапартійності;

підконтрольності і підзвітності відповідним органам державної влади в межах, передбачених законом.

Діяльність розвідувальних органів не може використовуватися для вирішення не передбачених цим Законом завдань.

Стаття 4. Основні завдання розвідувальних органів України

На розвідувальні органи України покладаються:

добування, аналітична обробка та надання визначеним законом органам державної влади розвідувальної інформації;

здійснення спеціальних заходів, спрямованих на підтримку національних інтересів і державної політики України в економічній, політичній, воєнній, військово-технічній, екологічній та інформаційній сферах, зміцнення обороноздатності, економічного і науково-технічного розвитку, захисту та охорони державного кордону;

{Абзац третій статті 4 в редакції Закону № 3200-IV від 15.12.2005}

забезпечення безпечного функціонування установ України за кордоном, безпеки співробітників цих установ та членів їх сімей у країні перебування, а також відряджених за кордон громадян України, які обізнані у відомостях, що становлять державну таємницю;

участь у боротьбі з тероризмом, міжнародною організованою злочинністю, незаконним обігом наркотичних засобів, незаконною торгівлею зброєю і технологією її виготовлення, незаконною міграцією у порядку, визначеному законом;

{Абзац п'ятий статті 4 в редакції Закону № 3200-IV від 15.12.2005}

вжиття заходів протидії зовнішнім загрозам національній безпеці України, у тому числі у кіберпросторі, життю, здоров'ю її громадян та об'єктам державної власності за межами України.

{Статтю 4 доповнено абзацом шостим згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2163-VIII від 05.10.2017}

Стаття 5. Методи і засоби діяльності розвідувальних органів України

Для виконання покладених на розвідувальні органи України завдань щодо отримання розвідувальної інформації, забезпечення безпеки розвідувальних заходів, захисту своїх сил, засобів та інформаційних систем і обліків, а також джерел розвідувальної інформації вони застосовують методи і засоби оперативно-розшукової діяльності у порядку, визначеному в Законі України "Про оперативно-розшукову діяльність", з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

{Частина перша статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

Методи і засоби діяльності розвідувальних органів не повинні завдавати шкоди життю, здоров'ю, честі і гідності людей.

Не підлягає розголошенню інформація, що стосується особистого життя, честі та гідності громадян, яка стала відома розвідувальним органам у процесі їх роботи, крім випадків, передбачених законом.

Порядок зберігання інформації, здобутої в процесі розвідувальної діяльності, визначається відповідними нормативно-правовими актами.

Розділ II
РОЗВІДУВАЛЬНІ ОРГАНИ УКРАЇНИ, ОРГАНІЗАЦІЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ, ФІНАНСОВОГО ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стаття 6. Розвідувальні органи України та сфери їх діяльності

{Назва статті 6 в редакції Закону № 3200-IV від 15.12.2005}

Розвідувальні органи України здійснюють розвідувальну діяльність у таких сферах:

Служба зовнішньої розвідки України – у політичній, економічній, військово-технічній, науково-технічній, інформаційній та екологічній;

розвідувальний орган Міністерства оборони України – у воєнній, воєнно-політичній, воєнно-технічній, воєнно-економічній, інформаційній та екологічній;

розвідувальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону – у сферах прикордонної та імміграційної політики, а також в інших сферах, що стосуються питань захисту державного кордону України та її суверенних прав у виключній (морській) економічній зоні.

{Частина перша статті 6 в редакції Закону № 3200-IV від 15.12.2005}

Питання утворення, реорганізації і ліквідації розвідувальних органів здійснюються відповідно до конституційних повноважень Президентом України.

Розвідувальний орган Міністерства оборони України може залучати органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України в порядку, визначеному Президентом України, до заходів добування розвідувальної інформації з метою підготовки і застосування Збройних Сил України для оборони держави та боротьби з тероризмом. Під час добування розвідувальної інформації органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України застосовують технічні засоби розвідки, а в особливий період і під час залучення до боротьби з тероризмом – спеціальні технічні засоби. У таких випадках на військовослужбовців та працівників зазначених органів і військових частин не поширюються положення цього Закону та Закону України "Про оперативно-розшукову діяльність", якими регулюються питання визначення правового статусу, надання повноважень та гарантування соціального захисту.

{Статтю 6 доповнено новою частиною третьою згідно із Законом № 2526-VI від 21.09.2010; в редакції Закону № 267-VIII від 19.03.2015}

Здійснення розвідувальної діяльності з метою отримання інформації у сферах, що стосуються національної безпеки і оборони, іншими органами державної влади, підприємствами, установами і

організаціями незалежно від форми власності, які не передбачені в цьому Законі, а також фізичними особами забороняється.

Розвідувальні органи України є юридичними особами, вони мають дійсне та умовне найменування, відповідні емблеми, печатки і штампи, печатки із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, рахунки, у тому числі валютні, в банках та інших фінансових установах.

Стаття 7. Керівництво розвідувальними органами України та координація їх діяльності

Загальне керівництво розвідувальними органами України відповідно до Конституції України та цього Закону здійснює Президент України.

Керівники центральних органів виконавчої влади, до складу яких входять розвідувальні органи, здійснюють керівництво ними в межах повноважень, визначених законом і положеннями про відповідні розвідувальні органи, затвердженими Президентом України, та створюють необхідні умови для їх функціонування.

Безпосереднє керівництво розвідувальними органами України здійснюють їх керівники, які призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням керівників відповідних центральних органів виконавчої влади. Голову Служби зовнішньої розвідки України призначає Президент України. У межах своїх повноважень керівники розвідувальних органів України можуть видавати накази, розпорядження, а у випадках, передбачених законом, або на вимогу Президента України доводять до його відома у визначеному ним порядку інформацію щодо зовнішніх загроз Україні.

{Частина третя статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

Координація діяльності розвідувальних органів України здійснюється Президентом України через очолювану ним Раду національної безпеки і оборони України, яка діє відповідно до Закону України "Про Раду національної безпеки і оборони України".

Порядок координації діяльності розвідувальних органів України в особливий період визначається Президентом України.

Стаття 8. Позапартійність розвідувальних органів України

Використання розвідувальних органів України будь-ким у партійних інтересах не допускається. Діяльність розвідувальних органів України не може використовуватися для обмеження прав і свобод громадян або з метою насильницької зміни конституційного ладу, усунення органів державної влади чи перешкоджання їх діяльності.

У розвідувальних органах України забороняється створення і діяльність організаційних структур політичних партій та інших об'єднань громадян, що мають політичні цілі. Членство та участь співробітників розвідувальних органів України у діяльності політичних партій та інших об'єднаннях громадян, що мають політичні цілі, не допускається.

Як виняток дозволяється членство працівників, які уклали трудовий договір з розвідувальними органами України, у професійних спілках.

Стаття 9. Права розвідувальних органів України

Для виконання визначених цим Законом завдань розвідувальні органи України мають право:

встановлювати на конфіденційній основі співробітництво з повнолітніми, дієздатними особами, які добровільно дали на це згоду;

отримувати для розвідувальних цілей необхідну інформацію від усіх органів державної влади, підприємств, організацій і установ, включаючи банки, незалежно від форми власності, в тому числі інформацію з автоматизованих інформаційних та довідкових систем, банків даних тощо у порядку, визначеному законом;

користуватися послугами, в тому числі платними, експертів та консультантів з числа фахівців інших органів державної влади, підприємств, установ і організацій усіх форм власності;

використовувати на договірних засадах службові приміщення, транспортні засоби та інше майно підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, а також за згодою окремих осіб – належні їм житлові та нежитлові приміщення, транспортні засоби та інше майно;

відкривати рахунки в національній та іноземній валюті у банках та інших фінансових установах у порядку, визначеному законом;

використовувати документи, що прикривають співробітників та відомчу приналежність підрозділів, організацій, приміщень і транспортних засобів до розвідувальних органів України;

створювати з метою конспірації організаційні структури (підрозділи, підприємства, установи і організації), необхідні для виконання завдань розвідувальних органів України та прикриття їх співробітників, використовувати в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, кошти і майно, набуті в результаті їх діяльності;

{Абзац восьмий статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

виступати замовниками науково-дослідних, дослідно-конструкторських та інших робіт у галузі розроблення і виготовлення технічних засобів розвідки і спеціальних технічних засобів, необхідних для здійснення розвідувальної діяльності, створювати, закуповувати і застосовувати технічні засоби розвідки та спеціальні технічні засоби в порядку, визначеному законодавством;

{Абзац дев'ятий статті 9 в редакції Закону № 267-VIII від 19.03.2015}

створювати в порядку, встановленому законом, відповідні навчальні заклади і науково-дослідні установи, архіви та здійснювати діяльність у видавничій справі;

організовувати і забезпечувати в межах своєї компетенції захист державної таємниці в установах України за кордоном, включаючи заходи щодо попередження витоку по технічних каналах відомостей, що становлять державну таємницю;

здійснювати технічний захист приміщень і об'єктів розвідувальних органів;

забезпечувати власну безпеку діяльності розвідувальних органів України та захист своїх сил, засобів і інформації від протиправних дій та загроз;

створювати в установленому порядку територіальні підрозділи в межах граничної чисельності співробітників кадрового складу;

{Статтю 9 доповнено абзацом згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

здійснювати у визначеному законодавством України порядку контрольовані (під оперативним контролем) пересування осіб та переміщення предметів через державний кордон України;

{Статтю 9 доповнено абзацом згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

проникати в міжнародні терористичні, злочинні групи чи організації, а також організації, що здійснюють підривну діяльність проти України, з метою запобігання чи припинення їхньої протиправної діяльності та встановлення осіб, які їм сприяють.

{Статтю 9 доповнено абзацом згідно із Законом № 267-VIII від 19.03.2015}

Стаття 10. Надання розвідувальної інформації

Інформація, здобута й опрацьована розвідувальними органами України, надається Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим визначеним Президентом України споживачам в установленому ним порядку з додержанням вимог законів України "Про державну таємницю", "Про інформацію", "Про захист інформації в автоматизованих системах" та інших.

{Стаття 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

Стаття 11. Взаємодія розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України, а також із спеціальними службами іноземних держав

Порядок взаємодії розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України визначається законами і прийнятими відповідно до них іншими нормативно-правовими актами.

Розвідувальні органи України з дозволу Президента України в межах та обсягах, визначених ним, можуть встановлювати і підтримувати контакти із спеціальними службами іноземних держав, у тому числі на основі двосторонніх чи багатосторонніх міжнародних договорів України, з додержанням вимог законодавства України.

{Частина друга статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3200-IV від 15.12.2005}

У випадках довгострокового співробітництва на умовах, визначених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких для України надана Верховною Радою України, можуть створюватися офіційні закордонні представництва розвідувальних органів України.

Зміст

ВСТУП 3

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВІДКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ 5

Указ Президента України від 7 вересня 1992 року № 462/92 щодо формування Управління воєнної стратегічної розвідки Міністерства оборони України 8

Указ Президента України від 6 липня 1993 року № 243/93 щодо формування на базі управління розвідки Головного штабу Збройних Сил України та Управління військової стратегічної розвідки Міністерства оборони України Головного управління військової розвідки Міністерства оборони України. 9

Указ Президента України від 14 квітня 1994 року № 164/94 про перейменування Головного управління військової розвідки Міністерства оборони України в Головне управління розвідки Міністерства оборони України. 10

Указ Президента України від 7 вересня 2022 року № 164/94 про встановлення Дня воєнної розвідки України 11

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про розвідувальні органи України» 12

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВІДКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ 32

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА ДІЯЛЬНОСТІ ГУР МО УКРАЇНИ 48

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про оборону України» 48

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про національну безпеку України» 82

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про Збройні Сили України» 124

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про розвідку» 143

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про боротьбу з тероризмом» 209

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про оперативно-розшукову діяльність» 245

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про військовий обов'язок і військову службу» 274

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про основи національного спротиву» . 389

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про правовий режим воєнного стану». 433

Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року "Про Стратегію національної безпеки України"» 473

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
від 11 березня 2022 р. № 257 «Про утворення Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими» 494

НАВЧАЛЬНО-ПРАКТИЧНЕ ВИДАННЯ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВІДКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН, ОСНОВНІ НОРМАТИВНІ АКТИ, КОМЕНТАРІ І РОЗ'ЯСНЕННЯ

Оригінал-макет підготовлено
ТОВ Видавничий дім «Професіонал»

Підписано до друку 29.09.2022. Формат 60х84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 29,15.

ТОВ «Видавничий дім «Професіонал»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК № 1533

Книги, які можуть вас зацікавити

Військова розвідка. Навчальний посібник

Довідник офіцера Сухопутних військ Збройних Сил України

Розвідка та іноземні армії. Інформаційна робота

Статути збройних сил України

Методичні рекомендації з планування та організації бою за стандартами НАТО (штаб бригади (батальйону) та їм рівних)

Служба зовнішньої розвідки України. Історія, сучасний стан, основні нормативні акти, коментарі і роз`яснення

Перейти до галузі права
Військове право

ЮРКНИГА
від теорії до практики

Перейти на сайт →